

Sygn. akt II W 262/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca sędzia Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka - Bemś

po rozpoznaniu 10 maja 2021 r.

sprawy przeciwko **H. R.**

PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

1. W dniu 04 lutego 2021 roku około godziny 02:20 w J. na ulicy (...), tj. na drodze publicznej prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (0,11 mg/l),

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.;

2. W tym samym miejscu i czasie prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) nie mając do tego uprawnienia

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 k.w.;

I. uniewinnia obwinionego **H. R.** od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku;

II. uznaje obwinionego **H. R.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 94 § 1 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 800 (ośmiuset) złotych;

III. na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.o.w. kosztami postępowania w sprawie w części uniewinniającej obciąża Skarb Państwa zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.o.w. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt II W 262/21

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

4 lutego 2021 r. ok. godz. 2:20 H. R. prowadził samochód V. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) w J.. W wydychanym przez niego powietrzu znajdował się wówczas alkohol w stężeniu poniżej 0,1 mg/l. W tym samym czasie H. R. nie miał uprawnień do kierowania pojazdami.

dowód: zeznania M. G. k. 13-14

notatka urzędowa k. 5

protokół badania trzeźwości k. 6

świadcstwo wzorcowania k. 7

Fakty nie budzą w tej sprawie wątpliwości: H. R., który nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami, prowadził samochód i został zatrzymany do kontroli drogowej i podczas badania stanu trzeźwości uzyskano dwa wyniki badań przeprowadzonych w odstępie 15 minut: 0,11 i 0,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Biorąc pod uwagę, że urządzenie A.-Sensor ma niepewność pomiaru 0,01 mg/l i że wykonane w krótkim czasie drugie badanie dało wynik 0,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, należało przyjąć, że wynik pierwszego badania to poniżej 0,1 mg/l alkoholu w wydychanym przez obwinionego powietrzu.

Wszystkie dowody są spójne, zgodne ze sobą, nie były kwestionowane przez strony.

Sąd ustalił, że H. R. prowadził ulicą (...) w J., czyli po drodze publicznej, samochód V. (...) o nr rej. (...), chociaż nie miał uprawnień do kierowania pojazdami i nigdy ich nie posiadał. W ten sposób wypełnił znamiona wykroczenia z art. 94 § 1 k.w.

Sąd przyjął jednak, że stan, w jakim znajdował się obwiniony, nie był stanem po użyciu alkoholu. Pierwsze badanie dało graniczny wynik, który przy uwzględnieniu błędu pomiaru należało obniżyć, na korzyść obwinionego, o 0,01 mg/l. Kolejne badanie dało wynik poniżej ustawowego progu stanu po użyciu alkoholu. W konsekwencji, rozstrzygając wątpliwość na korzyść obwinionego zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. k.p.o.w., sąd przyjął, że H. R. nie znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, a zatem nie wypełnił znamion zarzucanego mu wykroczenia z art. 87 § 1 k.w., co skutkowało uniewinnieniem go od popełnienia tego czynu.

Oceniając zachowanie oskarżonego polegające na prowadzeniu samochodu bez uprawnień sąd uznał, że jest ono społecznie szkodliwe, ponieważ obwiniony z pominięciem zasad regulujących nadawanie uprawnień i bez sprawdzania kompetencji do prowadzenia pojazdów prowadził samochód w ruchu drogowym, po drodze publicznej, do której dostęp ma nieograniczona liczba uczestników tego ruchu. Obwiniony działał świadomie, skoro nigdy nie nabył uprawnień do kierowania pojazdami. Złamał oczywisty zakaz. Sąd uznał, że te okoliczności przemawiają za wymierzeniem mu kary grzywny w wymiarze 800 zł. Kara ta powinna stanowić dla niego odczuwalną dolegliwość, dać mu do zrozumienia, że nie można bezkarnie omijać zasad, zwłaszcza tak ważnych jak sprawdzenie umiejętności praktycznych i teoretycznych do bycia kierowcą, a łamanie tych zasad wiąże się z określonymi konsekwencjami. Kara ta, w ocenie sądu, powstrzyma obwinionego przed naruszeniami prawa w przyszłości.

Sąd nie dysponował informacjami dotyczącymi majątku i źródeł utrzymania obwinionego i dlatego zwolnił go z kosztów sądowych. Konsekwencją uniewinnienia go od pierwszego zarzucanego czynu było stwierdzenie, że koszty w tej części ponosi Skarb Państwa.